

tekintése, délután 3 órakor elutazás Leipzig-ba, ahol a diákok július 3-án a muzeumokat, könyvbörzét, Rosengarten, nagyobb vállalatokat, július 4-én képtárakat, szőrmeárúházakat, a Broekhaus kiadó cég könyvnyomdáját és vállalatát tekintik meg és délután elutaznak Dresdenbe. Itt július 5-én muzeumokat, Harbort és Vogel csokoládégyárát, a sörgyárat nézik meg és este 7 órakor *Wienbe* utaznak. Július 6-án muzeumok, a vár, a börze, július 7-én az Osztrák-Magyar Bank és a telefonközpont megtekintése után elutazás Budapesten át Szegedre.

Természetesen ez a bemutatott kép csak vázlat az igyeken összeállított programból. Nem írunk ki részletesen a programpontokat: a város tanulmányozása, a kereskedelmi iskola meglátogatása stb. Ezekben az iskolákban 1—1 előadási órát végig hallgatnak a tanulók. A tanulmányi kirándulókat különben mindenütt a kereskedelmi iskolák fogadják, kalandoztatják. A kirándulás intenzívitásában nagy segítséget nyújtanak az egyes városokban székelő konzulátusok is.

A politikai helyzet

Népgyűlések és az ország népe. — Apponyi és a választójog. — Letárgyalta a Ház a javaslatokat.

(Saját tudósítónktól.) Az ellenzék vasárnapi népgyűlései az érdeklődés teljes hiánya mellett folytak le és a beszédek végnélküli áradatát a gyér számban jelenlevő hallgatóság hideg közönyt nyel fogadta. Az ellenzéknek szemmeláthatólag sikertelen marad az erőlködése, hogy ellenállása mellett az ország rokonszenvét fölkeltsse. A legrosszabbul Apponyi Albert járt Jászberényben, ahol hallgatóságának egy része állandóan arról tudakozódott, hogy újabban a szövetség ellenzék miért hallgat a választójogról. Apponyi sértődötten jegyezte meg, hogy nem azért adta a gondviselés a hangját, hogy nevéletlen embereket tulkiabáljon. Apponyinak ez a kijelentése arról látszik tanuskodni, hogy a nemes gróf és hallgatósága között nem lehetett valami nagy érzelmi harmónia.

Az ellenzék lelkesedésének fokozására az a kínos leleplezés se lehet nagyon alkalmas, mely a képviselőház szombati ülésében történt. Az *ogolini* vasútjavaslat tárgyalása során *Beöthy* kereskedelmi miniszter és *Heltai* előadó aktaszerűleg igazolta, hogy amikor a mai ellenzék kormány volt, közel 230 millióért akarta egy bankcsoporttal megépíteni azt a vasutat, melynek megépítését ma ugyanazon bankcsoport több mint 100 millióval olcsóbban is vállalja. Az ellenzéki sajtó mélyen hallgat az esetről abban a tudatban, hogy itt nincs mit szépíteni, az ellenzéki képviselők pedig abban a téves hitben vannak, hogy fütytyel, sippal és zenebonával, vagy a katonakordon előtt rendezett komédiákkal ezt a felette kompromittáló ügyet a közvélemény előtt eltussolja. Szinte példátlan eset, hogy az állam vagyonyának ilyen hallatlan elpocsékolásával vádolnak politikusokat, akik még csak nem is védekeznek.

A képviselőház ma letárgyalta mindazok a törvényjavaslatokat, melyeket a kormány a nyári ülésszak előtt még munkarendjébe fölvelt. Így megszavazták ma az 1912. évi ujoncjutalék megajánlására szóló javaslatot s az egyesek adótörvé-

nyek végrehajtásáról szóló törvényjavaslatokat is.

A Ház holnapi ülésén már csak e javaslatok harmadszori olvasását fogják elvégezni.

Szerdan a főrendiház tart majd ülést, hogy letárgyalja a Ház által elfogadott javaslatokat, csütörtökön vagy pénteken aztán a Ház átveszi a főrendek üzenetét, intézkedik a javaslatoknak szentesítése alá leendő terjesztéséről s ugyeakkor fölolvassák majd azt a királyi kézirtot, mely a Ház üléseit az őszig elnapolják.

Az elnapolás azért történik királyi kézirtattal, hogy a renitenskedő ellenzék időközben össze ne hívathassa a képviselőházat s ez által zavart ne okozhasson.

Nyolcszáz ember halála a Niagara folyamban.

(Saját tudósítónktól.) A kulturvilágnak gyászos és újra részvételre eseménye van. A *Titanic* borzalmai után új reménységeket jelentenek ezuttal újra Amerikából.

Newyorkból érkezik a kábeljelentés, hogy vasárnap, mintegy ezerkétszáz emberből álló sereg kirándult a Niagara környékére, s mikor a Niagara hídján állva gyönyörködtek a természet pazar szépségű csodájában, a rettentő magasságu hatalmas láchid óriási robajjal leszakadt és a rajta levő óriási embersereg 800 tagja a morajló zuhatagos mélységbe esett. A lezuhant 800 ember tulnyomó része oda veszett.

A katasztrófa részleteiről kapott jelentéseink a következők:

SZABADKÖMÜVESEK KONGRESSZUSA.

Az Amerikai Egyesült-Államokban a szabadkőművesség nagyon el van terjedve. Minden intelligensebb ember, önálló iparos, kereskedő tagja egyik vagy másik szabadkőműves páholyoknak; — vagy ahogy ők nevezik: Mason-logde-nak és odd-fellow-legde-nak, amelyeknek minden városban nvan páholyuk.

A szabadkőművesek most nagy gyűlést tartottak Buffalóban, ebben a szép, nagy és virágzó városban, melynek közelében van a világ egyik legpazarabb természeti csodája: a Niagara-vizesés.

AVILÁG LEGNAGYOBB VIZESÉSE.

A Niagara vizesés csodájára még Európából is átmennek sokan, annál inkább keresik azt fel az amerikaiak és statisztikai kimutatás szól arról, hogy évenként átlag két millió idegen keresi föl a „Niagara-Falls-t”, két amerikai nemzet sokat vitatott büszkeségét.

Ünnepnapokon a kiránduló vonatok százai röpitik olcsó pénzen a kirándulók óriási tömegeit a nagyszerű látványosság színhelyére, ahonnan boldogan „Good thank, I have seen This too” (Hál’ Isten, ezt is láttam) sóhajtással távozik az amerikai, miután tele szivta magát a hatalmas vizzuhatag fölött párázó, ózondus levegővel és gyönyörködött a vizesés félelmetesen impozáns tömegének hatalmas robajában.

A NIAGARA FOLYÓ.

Csak természetes, hogy a Buffalóban

kongresszusra összegyűlt szabadkőművesek sem mulasztották el, hogy az egy órányi távolságban fekvő Niagara-hoz kiránduljanak. Buffalónál még hatalmas, széles medrű folyó a Niagara és igen jól hajózható is, azonban Buffalótól kezdve csak külön csatornán, az Erie csatornán, amely a tenger nagyságu Michigan-tavat köti össze az Erie tóval. E tavak és csatornák mentén hatalmas, virágzó városok vannak, mint Buffalo, Detroit, és Cleveland, a legnagyobb amerikai magyar város, melyek közt élénk vízi forgalom van.

A Niagara folyó Buffalótól néhány mérföldnyire már rakoncátlankodni kezd. Sziklás, lejtős medrén szakadozva, zugva folyik alá a vízáradat a magas partok között. A Niagara-vizesésnél egyszerre mintha elvágták volna a folyó medrét, megszakad a talaj és mintegy kilométer széles, körívben, mint hatalmas meredek sziklafalon zuhan alá a hatalmas folyó egész vízáradata.

Képzeljük a Dunát, hogy folyásában megszakad a medre, és egész szélességében 50 méter mélységbe zuhan le az árja ahonnan azután folytatódik a folyam, csak hogy persze annyival mélyebben.

A LEGSZEBB TÜNEMÉNY.

Káprázatos szép tünemény a víz vad alázuhanása, melyet az élelmes jenkik gyönyörűen értékesítettek a maguk javára, mert a vizesés erejét részben ipari üzemekre használnak föl, anélkül hogy sokat rontottak volna a természet buja szépségén, de az idegen forgalomból is jelentékeny anyagi hasznuk van, aminek ékes bizonyága a vizesésnél, a folyó mindkét partján épült két tündéri szépségű város. Mind a két városnak ugyanaz a neve, mint a vizesésnek: Niagara-falls” csak hogy az egyik város az Egyesült-Államokhoz tartozik, a másik pedig már Kanadában van. Két hatalmas ország vitatja magának a Niagara vizesést és közülök a kanadai a boldogabb, mert az ő területén nagyobb az esés. A Canadian-falls hatalmas-félkör alakú vizesés, amiért „Horse-choe-falls”-nak (lópatkó-esés) is nevezik, míg az egyesült-Államok oldalán, az „American-falls” csak mintegy 60—70 méter szélességű.

A LEGNAGYOBB LÁNCID.

A kiállítás is szebb, impozánsabb a kanadai oldalról és aki már megnézi a vizesést, azt nem mulasztja el, hogy át ne sétáljon a kanadai oldalra, ahonnan az egész, hatalmas zuhatagot áttekintheti. Nem nagy fáradták átsétálni a Niagara-hidon, a másik országban, csak annyi mint Szegedről-Ujszegedre. Igaz, hogy ez az egyetlen hid Amerikában, amelyen hidpénzt kellett fizetni. Kellett, — mert már nem kell. Leszakadt a hatalmas hidóriás, mely a maga nemében majdnem olyan csodája volt a technikának, mint a Niagara a természetnek.

A hid kanadai végén egyenruhás, szigorú bácsik, kivándorlási biztosok fogadták a kirándulókat, sanda szemmel tekintve szét, hogy nincs-e köztük, akit nem is annyira a vizesés érdekel és nem kiránduló szándékkal megy át, hanem ott akar